

РЕШЕНИЕ

№ 9237

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12343** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Перла парк“ ООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, срещу РА № Р-22002222006816-091-001/12.07.2023г., издаден от органи по проходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1502/23.10.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], с който на дружеството са установени допълнителни задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.м. 09, м. 11.2017 г., м. 04, м. 07, м. 09 и м. 12.2018 г., м. 01, м. 03, м. 09, м. 11 и м. 12.2019 г., м. 03, м. 06, м. 09 и м.12.2020 г., общо в размер на 65771.46 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 27363.54 лв., както и е намалена декларираната от дружеството данъчна загуба за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. по ЗКПО.

Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, които не са обсъдени от органите по приходите. Твърди, че не са налице предпоставките на чл.122 от ДОПК, като излага подробни съображения в тази насока. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разности.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като валиден, правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002222006816-020-001/ 23.11.2022 г., връчена по електронен път на 12.12.2022 г., изменена със ЗВР №Р- 22002222006816-020-002/09.03.2023 г. и №Р-22002222006816-020-003/11.04.2023 г., издадени от В. И. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., съгласно Заповед №РД-01-287/10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед №3-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „ПЕРЛА ПАРК“ ООД за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.09.2017 г. до 30.09.2017 г., от 01.11.2017 г. до 30.11.2017 г., от 01.04.2018 г. до 30.04.2018 г., от 01.07.2018 г. до 31.07.2018 г., от 01.09.2018 г. до 30.09.2018 г., от 01.12.2018 г. до 31.12.2018 г., от 01.01.2019 г. до 31.01.2019 г., от 01.03.2019 г. до 31.03.2019 г., от 01.09.2019 г. до 30.09.2019 г., от 01.11.2019 г. до 30.11.2019 г., от 01.12.2019 г. до 31.12.2019 г., от 01.03.2020 г. до 31.03.2020 г., 01.06.2020 г. до 30.06.2020 г., от 01.09.2020 г. до 30.09.2020 г. и от 01.12.2020 г. до 31.12.2020 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. Срокът за извършване на ревизията е до 12.05.2023 г./ л.25-41 от делото/. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22002222006816-092-001/26.05.2023 г. Дружеството не е подало възражение срещу издадения РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК./ 42-90 от делото/. Ревизията е приключила с РА №Р-22002222006816-091-001 от 12.07.2023 г., издаден от В. И. И. - орган, възложил ревизията, и Т. А. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП П. - ръководител на ревизията, връчен на 02.08.2023 г. Извършената ревизия е повторна по реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, и е във връзка с Решение №1770/08.11.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №Р-22221721005719-091-001/05.08.2022 г. и са дадени задължителни указания за извършване на повторна ревизия / л.91-96 от делото/

Основната дейност на „ПЕРЛА ПАРК“ ООД е отдаване под наем и експлоатация на собствени недвижими имоти.

За установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на дружеството и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизирания субект е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22004444006816-040-001 /02.11.2022 г., с което са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. Документи не са представени.

Констатирани са обстоятелства по чл. 122, ат. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК, а именно липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч или водената счетоводна отчетност не дава възможност за установяване на основата за облагане с данъци; документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на ЗОВ, са унищожени не по установения ред; документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване. На дружеството е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22002222006816-113-001/10.01.2023 г., с което е уведомено, че основата за облагане по ЗДДС за данъчни периоди м. 09, м. 11.2017 г., м. 04, м. 07, м. 09 и м. 12.2018 г., м. 01, м. 03, м. 09, м. 11 им. 12.2019 г., м. 03, м. 06, м. 09 и м. 12.2020 г. и по ЗКПО, ще се определи по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Връчено е и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т.2 от ДОПК №Р-22002222006816-139-001/10.01.2023 г. и ИПДПОЗЛ №Р- 22002222006816-40-002/ 10.01.2023 г., но документи не са представени.

С Протокол №Р-22002222006816-П.-001/20.12.2022 г. са присъединени доказателства, събрани при извършена на дружеството предходна ревизия, приключила с РА №Р-22221721005719-091-001/05.08.2022,г.

По ЗДДС

За извършените доставки и начисления данък

Установено било, че „ПЕРЛА ПАРК“ ООД е декларирало освободени доставки по смисъла на ЗДДС - префактуриране на такса битови отпадъци /ТБО/ и наем на паркоместа. Органите по приходите са посочили, че съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗДДС, данъчната основа на доставката се определя на базата на всичко, което включва възнаграждението, получено от или дължимо на доставчика във връзка с доставката, от получателя или от друго лице, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. Съгласно ал. 3, т. 1 и т. 3 от същата разпоредба, данъчната основа по ал. 2 се увеличава с всички други данъци и такси, когато такива са дължими за доставката, както и със съпътстващите разходи, начислени от доставчика на получателя, които са пряко свързани с доставката. Предвид разпоредбата на чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, данъкът върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци се включват в данъчната основа на доставката. Независимо, че сумите, за които се извършва фактурирането, не са предмет на отделна доставка от наемодателя към наемателя, когато се включват в данъчната основа на доставката по отдаването под наем, по силата на закона те следва да се приемат като неразделна част от същата и се подчиняват на нейния данъчен режим.

Прието било, че в случая „ПЕРЛА ПАРК“ ООД е регистрирано по ЗДДС лице и доколкото отдаването под наем на помещенията не е освободена доставка, то е подчинено на общия режим - облагаема доставка /чл. 12, ал. 1 от ЗДДС/, поради което данъкът върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци следва да се включат в данъчната основа, съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗДДС, тъй като са суми, дължими от получателя /наемателя/ на доставчика /наемодателя/ по силата на наемните договори, независимо, че по закон тежестта за заплащането ѝ е на собственика или ползвателя на имотите.

С оглед горното, дължимите такси за отдадените под наем имоти от „ПЕРЛА ПАРК“ ООД на различни юридически лица, описани в РД, е следвало да се включат в наемната цена при префактурирането им и върху сумите да се начисли ДДС. Тъй като това не е сторено, с РА е начислен ДДС в общ размер на 14 991,14 лв., съответно за м. 09.2017 г. в размер на 892,47 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 4 462,38 лв., за м. 11.2017 г. 982,78 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 4 913,92 лв., за м. 04.2018 г. 868,51 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 4 342,54 лв., за м. 07.2018 г. 938,40 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 4 457,41 лв., за м. 09.2018 г. 1 015,20 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 5 076,02 лв., за м. 12.2018 г. 1 440,93 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 7 204,68 лв., за м. 03.2019 г. 1 192,69 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 5 963,49 лв., за м. 09.2019 г. 2 406,92 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 12 034,64 лв., за м. 11.2019 г. 118,80 лв. върху стойността на дължимите от наем такса в общ размер на 594,00 лв., за м. 12.2019 г. 1 099,37 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 5 496,87 лв., за м. 03.2020 г. 1 041,57 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 5 207,87 лв., за м. 06.2020 г. 1 068,52 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 5 342,57 лв., за м. 09.2020 г. 974,10 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 4 870,50 лв., и за м. 12.2020 г. 997,80 лв. върху стойността на дължимите от наемателите такса в общ размер на 4 989,00 лв. Наемателите и сумите на таксите са описани подробно в РД.

Установено е още, че „ПЕРЛА ПАРК“ ООД е декларирало освободени доставки за наем на паркоместа с наемател „ФАРМАХОПИНГ“ ООД, за което са издадени фактури

№[ЕГН]/03.07.2018 г. и №[ЕГН]/03.07.2018 г. с данъчна основа в общ размер на 234,60 лв., без ДДС. Посочено е, че съгласно разпоредбите на чл. 45, ал. 1 от ЗДДС, освободена доставка е прехвърлянето на правото на собственост върху земя, учредяването или прехвърлянето на ограничени вещни права върху земя, както и отдаването им под наем или аренда, като в ал. 5 са изброени случаите, в които не се прилага ал. 1.

С РА е прието, че отдаването под наем на паркомясто не е освободена доставка, поради което е начислен ДДС в общ размер на 46,92 лв. по посочените фактури.

При ревизията е извършена и съпоставка на данните по СД по ЗДДС и отчетените приходи по ОПР, при която е установено различие за 2019 г. Дружеството е декларирало данъчна основа на облагаемите доставки по СД по ДДС в общ размер на 826 044,89 лв. и освободени доставки в общ размер на 37 153,94 лв. /префактурирани ТБО и депозит за наем/, или общо 863 198,83 лв. От тях 16 468,08 лв. са отразени в кредита на сметка 492 Разчети с гаранции и 41 382,41 лв. по кредита на сметка 412 Клиенти по аванси. Декларираните приходи по ОПР от продажба на услуги са 829 130,81 лв. и други приходи са в размер 160 000,00 лв., или общо 989 130,81 лв. Т. е., приходите по СД по ЗДДС са с 160 000,00 лв. по-малко спрямо ОПР.

От представена Главната книга за 2019 г. е установено, че съгласно мемориален ордер от 31.01.2019 г. с основание приключване на гр. 70 е направено счетоводно записване по Дт сметка 411 Клиенти и по Кт сметка 709 Други приходи в размер на 160 000,00 лв., т.е. „ПЕРЛА ПАРК“ ООД е реализирало приход в размер на 160 000,00 лв. от продажба на услуги свързани с дейността на дружеството, т.е. приход свързан с услуга, по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и която е облагаема съгласно чл. 12 от ЗДДС. С оглед факта, че за пръв път приходът от услуга е отразен на 31.01.2019 г., е прието, че на същата дата е и датата на данъчното събитие.

На основание чл. 67, ал.1 от ЗДДС, във връзка с чл. 86 от ЗДДС, е начислен ДДС в размер на 32 000,00 лв. в м. 01.2019 г. върху сумата от 160 000,00 лв. за услуга, приходът от която е отчетен през м. 01.2019 г.

За получените доставки и данъчния кредит

За изследване на реалността на доставките, по които е ползван данъчен кредит и на основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на основни доставчици на ревизираното лице:

С Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221323016348-141- 001/27.02.2023 г. е документирана насрещната проверка на „ЛИНД БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] във връзка с издадени на ревизираното лице 7 фактури в данъчни периоди м. 09 и м. 11.2019 г. е начислен ДДС в размер на 9 713,40 лв. и предмет на доставките СМР.

С ПИНП №П-22221323016341-141-001/27.02.2023 г. е документирана насрещната проверка на „С. —ТЕН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] във връзка е издадени на ревизираното лице 4 фактури в данъчен период м. 12.2020 г. е ДДС в размер на 5 000,00 лв. и предмет надоставките ремонтни услуги и СМР по договор.

Изготвени са ИПДПОЗЛ, връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. Документи не са представени.

След справка в информационната система на НАП е установено, че дружествата не са декларирали наети лица по трудови и извън трудови правоотношения. Няма данни за декларирани недвижими имоти и МПС, както и за подавани ГДД по ЗКПО. На „ЛИНД БГ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от 02.08.2019 г. до 31.10.2019 г., приключила е РА № Р-22221319007580-091-001/23.06.2020 г., с който са установени задължения по ЗДДС в големи размери.

По отношение на процесните доставки, в хода на предходната ревизия „ПЕРЛА ПАРК“ ООД е представило фактурите, ведно с фискални бонове, договори за изработка на СМР, сключени

между „ПЕРЛА ПАРК“ ООД - възложител и посочените дружества - изпълнители, и протоколи/Акт обр.19 за извършени СМР етаж кота - 7,60 м.

Констатирано е, че договорите са еднотипни. В тях е посочено, че за извършените на всеки подобект дейности, се издава Протокол/Акт обр.19 за извършени СМР. Разплащането се извършва в брой или по банков път, съгласно приложена К./Приложение №1, неизменна част от договора. Необходимите материали и транспортът са сметка на изпълнителя. В протоколите са отразени различни видове СМР, като измиване на стъклена фасада, измиване на фасада стени, демонтаж на повредена покривна изолация, полагане на основа за хидроизолация, полагане на битумен грунд, воалит и полизол с посипка, демонтаж на преградни стени, боядисване, демонтаж и монтаж на стъклена стена, изграждане на стени сухо строителство, СМР подпорна стена, СМР система за контрол на достъпа и др. Същите са от 2020 г., т.е. две години след издаване на фактурите, договорите и извършеното плащането. Също така по отношение на „ЛИНД БГ“ ЕООД е установено, че фактурите, договорите и протоколите са подписани от М. Б., като положеният подпис видимо се различава от подпис на лицето в търговския регистър.

След анализ на събраните в хода на ревизията доказателства и информация е формиран извод за липса на реални доставки на услуги по фактурите, издадени от „ЛИНД БГ“ ЕООД и „СОФИЯ ТЕН“ ЕООД, поради което и на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, във връзка е чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС на „ПЕРЛА ПАРК“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 14 713,40 лв. в данъчни периоди м. 09 и м. 11.2019 г., и м. 12.2020 г.

По ЗКПО

За финансовата за 2018 г. „ПЕРЛА ПАРК“ ЕООД е подало годишна данъчна декларация /ГДД/ по ЗКПО е вх. №2217И0133617/29.03.2019 г. с деклариран счетоводен финансов резултат - счетоводна загуба в размер на 87 868,00 лв. и отрицателен данъчен финансов резултат в размер на 87 846,18 лв.

За 2019 г. е подадена ГДД по ЗКПО, с вх. №2217И0245905/15.06.2020 г. с деклариран счетоводен финансов резултат - счетоводна печалба в размер на 45 266,39 лв. и данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв.

За 2020 г. е подадена ГДД по ЗКПО с вх. №2217И0245905/15.06.2020 г. с деклариран счетоводен финансов резултат - счетоводна загуба в размер на 322 394,43 лв. и отрицателен данъчен финансов резултат в размер на 322 394,43 лв.

В 2018 г. дружеството е отчетло като текущ разход по сметка 602 Разходи за външни услуги данъчната основа по фактури, издадени от „ИНАРТ ВИЖЪН“ ЕООД и „АТЛАНТ СТРОЙ“ ЕООД в общ размер на 16 295,00 лв., а в 2020г. - данъчната основа по фактури, издадени от „СОФИЯ ТЕН“ ЕООД в общ размер на 85 500,00 лв. Позовавайки се на мотивите в Решение №1770/08.11.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“, съгласно които по фактурите от процесите доставчици не са налице реални доставки на стоки, ревизиращите органи са приели, че посочените разходи не са документално обосновани и не отразяват извършване на реални стопански операции, което е обусловило прилагането на разпоредбата на чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО.

На основание посочените правни норми, е извършена корекция на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2018 и 2020 г. в посока увеличение, съответно със сумите в размер на 16 295,00 лв. и 85 500,00 лв.

В хода на предходната ревизия е представен Договор за финансов лизинг на недвижими имоти от 30.11.2016 г., сключен между „ТОКУДА БАНК“ АД - лизингодател, „ПЕРЛА ПАРК“ ООД - лизингополучател, П. Л. Ж. - солидарен длъжник и В. С. Ж. - солидарен длъжник.

Предмет на договора е по искане на лизингополучателя, лизингодателят да придобие недвижими имоти /земя и сгради/, описани в Приложение №1 към договора и да ги предостави на лизингополучателя за временно и възмездно ползване срещу възнаграждение при условията на финансов лизинг. Лизинговата цена на обекта и плащанията са определени в Приложение №1 към договора. Лизинговият обект ще се използва от лизингополучателя за предназначението, посочено в Приложение №1. Доставчик на лизинговия обект е „УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ“ ЕАД. Правоотношенията между страните по този договор се регулират от разпоредбите за финансов лизинг, съгласно чл. 342 и следващи от Търговския закон. Лизингодателят има право да придобие лизинговия обект по време на договора или след изтичане на срока му, при точно изпълнение на разпоредбите на договора и след заплащане на всички лизингови вноски и други дължими плащания и такси.

Съгласно представено Приложение №1 към договор, лизинговият обект са недвижими имоти, находящи се в [населено място], [улица] - урегулиран поземлен имот I-2216, кв. 140 по плана на [населено място], местност „К. вада- обслужващи обекти на Околовръстен път“, с обща площ 4 244 кв.м., ведно с построените в него сгради - **автосалон на два етажа с офиси и работилници**, със застроена площ 361,40 кв.м. и разгъната застроена площ 668,40 кв.м., и **сграда за обществено обслужване с подземен паркинг** със застроена площ 903,20 кв.м. и разгъната застроена площ на и над терена 4 592,80 кв.м., включваща два подземни и един полуподземен етаж и пет етажа от кота -0.00. Лизинговата цена е в размер на 2 802 237,54 евро. Срокът на договора е от 30.11.2016 г. до 20.08.2035 г. Обектът ще се използва от лизингополучателя за обществено ползване - търговски център. Периодичните вноски по главница и ДДС върху нея са описани в Приложение №2 към договора за лизинг.

Съгласно Приложение №1 лизингът е обезпечен от лизингополучателят с договор за особен залог, учреден в полза на лизингодателя първи по ред особен залог върху вземанията си по всеки договор за наем, в който ще встъпи в качеството си на наемодател, чрез анекс към договора за наем, сключени с „ПЕРЛА 13“ ООД за срок от 10 дни от датата на предаване на обекта на лизингополучателя с приемо-предавателен протокол. Лизингополучателят се задължава за уведоми длъжниците по договорите за наем по реда на чл. 17 от 30З, за учредения особен залог в полза на лизингодателя и да представи писмени доказателства за това на лизингодателя. Неизпълнението на това условие е основание за разваляне на договора за лизинг.

Според ревизиращите органи лихвите по финансовия лизинг не са капитализирани в данъчния амортизационен план, а лизингът е гарантиран от свързани лица - „ПЕРЛА 13“ ООД и П. Ж. и В. Ж. - солидарни длъжници, поради което спрямо „ПЕРЛА ПАРК“ ЕООД не са в сила изключенията по ал. 4 на чл. 43 от ЗКПО.

Посочено е, че съгласно чл. 43 от ЗКПО, слаба капитализация е налице, когато привлечения капитал е с повече от три пъти по-голям от собствения капитал. Под привлечен капитал трябва се имат предвид всички заеми на дружеството, а под собствен капитал - основния капитал на дружеството, резервите и неразпределената печалба от минали години. Органите по приходите са посочили, че в годината на отчитането им няма да се признаят направените от дружеството разходи за лихви по следната формула: сумата от непризнати разходи за лихви е равна на сумата от разходите за лихви, намалена със сумата от общите приходи от лихви, която не трябва да бъде по голяма от 0,75 % от размера на счетоводния финансов резултат преди всички разходи и

приходи от лихви.

Прието е, че „ПЕРЛА ПАРК“ ООД отговаря на условията за регулиране на слаба капитализация и на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО, не са признати за данъчни цели в годината на отчитането им разходите за лихви в размер, определен за текущата година по следната формула: $НРЛ = РЛ - ПЛ - 0,75 \times ФРПЛ$, където: НРЛ са непризнатите разходи за лихви; РЛ са разходите за лихви, определени по реда на ал. 3; ПЛ е общият размер на приходите от лихви; ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви.

В случая установените разходи за лихви от прилагане на режима на слаба капитализация по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗКПО, са в размер на 135 288,04 лв. за 2018 г., 34 841,85 лв. за 2019 г. и 214 886,42 лв. за 2020 г. и с тези суми е коригиран счетоводният финансов резултат на дружество за 2018 г., 2019 г. и 2020 г., в посока увеличение.

Наред с горното е представен и Анекс № 7/07.07.2020 г. към Договор за финансов лизинг на недвижими имоти от 30.11.2016 г., сключен между „ТОКУДА БАНК“ АД - лизингодател, „ПЕРЛА ПАРК“ ООД - лизингополучател и В. С. Ж. - солидарен длъжник, съгласно който лизингополучателят потвърждава съгласието си и одобрява продажбата на сградата, която е част от лизинговия обект, за която има сключен предварителен договор от 26.06.2020 г. между „ТОКУДА БАНК“ АД, „АУЗИЛИУС“ ЕООД и „ПЕРЛА ПАРК“ ООД - лизингополучател и държател, представляваща сграда - автосалон на два етажа и офиси и работилница със застроена площ 361,40 кв.м, разгъната застроена площ 668,40 кв.м. и общо застроена площ вкл. и сутерен 1 029,20 кв.м. в С., [улица], ведно с прилежащо право на строеж върху терена, в който е построена, представляващ УПИ 1-2216 по-плана на [населено място], местност „К. гора- Обслужващи обекти на Околовръстен път“, с обща площ 4 244 кв. м.

С подписването на анекса, страните се съгласяват сградата, описана подробно по-горе, да се изключи автоматично от предмета на Договора за финансов лизинг от 30.11.2016 г., след сключване на окончателния договор за покупко-продажба под формата на нотариален акт между „АУЗИЛИУС“ ЕООД и „ПЕРЛА ПАРК“ ООД.

Договорено е също, че след получаване на продажната цена в размер на 380 804 евро без ДДС, ще бъде извършено частично предсрочно погасяване на главницата по договора за лизинг, вследствие на което ще бъдат намалени пропорционално месечните погасителни вноски по главницата за остатъка от срока на договора за финансов лизинг. Лизингодателят ще актуализира погасителния план и ще го представи на лизингополучателя. За предсрочното погасяване лизингодателят дължи на банката такса за предсрочно погасяване, преди датата на сключване на окончателен договор под формата на нотариален акт за сградата.

В резултат на горното през м. 07.2020 г., „ПЕРЛА ПАРК“ ООД е направило сторнировъчно счетоводно записване - Дебит сметка 203 Сгради срещу кредит сметка 153 Задължения по лизинг, в размер на 380 804,00 лв. Съгласно НА №166, рег. №2149 от 24.07.2020 г., купувачът е заплатил на продавача сумата от 456 964,80 евро с включен ДДС /ДО 380 804 евро и ДДС 76 160,80 евро/. Следователно, отчетната стойност на сградата, предмет на договора за финансов лизинг следва да се намали с 380 804 евро /левава равностойност 744 787,89 лв./, а не с 380 804,00 лв. Тоест, ревизираното лице е намалило отчетната стойност с 363 983,89 лв. по-малко, с оглед което за периода от м. 08 до м. 12.2020 г. са начислени с 6 066,40 лв. повече разходи за амортизации. Поради това посочената сума в размер на 6 606,40 лв. е отнеса в увеличение на счетоводния

финансов резултат за 2020 г.

След извършените корекции, за 2018 г. е установен данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. след приспадане на данъчна загуба от 2016 г. в размер на 47 614,81 лв. и 2017 г. - 54 613,04 лв., за 2019 г. - данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. след приспадане на данъчна загуба от 2017 г. в размер на 80 108,24 лв. и за 2020 г. - отрицателен данъчен финансов резултат в размер на 9 802,53 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22002222006816-091-001/12.07.2023г., издаден от органи по проходите при ТД на НАП – [населено място], пред директора на Дирекция “ОДОП” – [населено място], който с Решение № 1502/23.10.2023г. е потвърдил изцяло същия.

В хода на съдебното производство от ответника са представени писмени доказателства, част от административната преписка / л. 134 -213 от делото/.

Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, потвърден с Решение № 1502/23.10.2023г. на директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и съгласно постановеното в Тълкувателно решение № 3/26.06.2025г. на ВАС и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото/ л.104-110/. Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р- Р-22002222006816-091-001/12.07.2023г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

В хода на ревизионното производство са констатирани обстоятелства по чл.122, ал.1, т.4 и т.5 от ДОПК, но ревизията е проведена по общия ред.

1./ По отношение на получените доставки от дружеството съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на

данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно.

Съобразно определението в чл. 9 от ЗДДС, за да се приеме, че ДДС е начислен правомерно от доставчика, следва да се установи безспорно, че услугата е извършена.

Съгласно разпоредбата на чл.12 от ППЗДДС / в актуалната му редакция/, с изключение на случаите по чл.25, ал.3 и 4 от ЗДДС, услугата се счита за извършена по смисъла на закона, на датата, на която възникват условията да бъде признат прихода от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Съгласно т.7.1. от СС – 18 „Приходи“, приходът свързан със сделка за извършване на услуги се признава в зависимост от етапа на завършеност към датата на баланса, при условие, че резултатът от сделката може да се оцени надеждно, като съгласно т.7.2, вр.т.7.3 етапа на завършеност се преценява спрямо обема на извършената работа. Тоест, във всички случаи при преценка за това дали услугата, по която е ползван данъчен кредит е реално извършена, задължително трябва да се изследва въпроса дали възложената работа – като съвкупност от фактически действия и последици от тях, действително е извършена, т.е резултатът е възникнал, а при преценка на предпоставките за признаване на правото на данъчен кредит, задължително трябва да се изследва въпроса от кого е извършена възложената работа, конкретно извършена ли е от лицето издало фактурата документираща начисления данък, явяващ се ползвания от получателя данъчен кредит. За да е осъществена доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС обаче, е необходимо освен сключването на сделката, резултатът от услугата реално да е възникнал.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно доставчиците – „Линд БГ“ ЕООД и „София Тен“ ЕООД, за липса на реални доставки по смисъла на чл.9 от ЗДДС **не са опровергани**.

В хода на ревизионното производство на доставчиците са извършени насрещни проверки като проверяваните дружества не са представили доказателства за реалност на фактурираните доставки. Не са представени договори, фактури, документи за заплащане на сумите по фактурите, доказателства за материална, кадрова и техническа обезпеченост на дружествата доставчици.

Действително по отношение на доставчиците в хода административното обжалване и в хода на съдебното производство са представени доказателства от жалбоподателя – договори, фактури и касови бонове, приемно -предавателни протоколи / Акт обр.19 за извършени СМР/. В хода на съдебното производство е открито производство по чл.193 от ГПК по оспорване на автентичността на документите представени от жалбоподателя относно доставките на СМР, като съдът е разпределил доказателствената тежест. В съдебно заседание на 20.11.2025 г., процесуалния представител на жалбоподателя изрично е посочил, че няма да се ползва от тези доказателства с оглед на което същите не следва да се обсъждат и ценят от съда.

Когато фактурата документираща доставка на услуга, следва да се установи и докаже както предаването и приемането на резултата от съответната услуга, така и възможността на

доставчика да я извърши. В конкретния случай липсват обективни данни, че услугите по процесните фактури са извършени от издателите им. Не са налице обективни данни за възможността на съответните дружества да осигурят действителното и реално изпълнение на отразените във фактурите доставки. Изводите на органите по приходите за липса на реални доставки по фактурите издадени от „Линд БГ“ ЕООД и „София Тен“ ЕООД, не са опровергани от жалбоподателя. Същият, въпреки дадените му многократно възможности и указания от съда, не е поискал изготвянето на съдебно счетоводна експертиза, поради което не се доказва по безспорен начин, че същият е водил редовно счетоводство съгласно изискванията на ЗСч и СС, дали представените по делото документи се намират в счетоводството на жалбоподателя. Не е извършвана проверка и в счетоводствата на доставчиците, което възпрепятства възможността да се установи дали тези документи, представени от жалбоподателя относно процесните доставки се намират в счетоводствата на доставчиците, съответно налице ли е идентичност между същите.

Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставките на стоки именно от издателите на фактурите, по които се претендира данъчния кредит. В този смисъл е и решението на С. по дело С-152/02.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е заключил, че не е установено наличие на доставка по смисъла на чл.9 от ЗДДС, данъчно събитие и изискуемост на данъка по смисъла на чл.25 от ЗДДС за доставки от „Линд БГ“ ЕООД и „София Тен“ ЕООД и е отказал право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 и т.2, вр. с чл.69, ал.1 и 2 от ЗДДС, вр. с чл.70, ал.5 от ЗДДС за процесните данъчни периоди.

2./ По извършените доставки и начисления от дружеството данък, съдът намира следното:

Правилни са изводите на органите по приходите по отношение на декларираните от „Перла парк“ ООД освободени доставки по смисъла на ЗДДС- префактуриране на ТБО и наем на паркоместа.

Съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗДДС, данъчната основа на доставката се определя на базата на всичко, което включва възнаграждението, получено от или дължимо на доставчика във връзка с доставката, от получателя или от друго лице, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. Съгласно ал. 3, т. 1 и т. 3 от същата разпоредба, данъчната основа по ал. 2 се увеличава с всички други данъци и такси, когато такива са дължими за доставката, както и със съпътстващите разходи, начислени от доставчика на

получателя, които са пряко свързани с доставката. Предвид разпоредбата на чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, данъкът върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци се включват в данъчната основа на доставката. Независимо, че сумите, за които се извършва фактурирането, не са предмет на отделна доставка от наемодателя към наемателя, когато се включват в данъчната основа на доставката по отдаването под наем, по силата на закона те следва да се приемат като неразделна част от същата и се подчиняват на нейния данъчен режим.

Безспорно е по делото, че дружеството – жалбоподател е регистрирано по ЗДДС лице. Отдаването под наем на помещения по смисъла на закона не е освободена доставка, с оглед на което правилно е прието, че данъкът върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци следва да се включат в данъчната основа, съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗДДС, тъй като са суми, дължими от получателя /наемателя/ на доставчика/наемодателя/ по силата на наемните договори, независимо, че по закон тежестта за заплащането ѝ е на собственика или ползвателя на имотите.

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗДДС, освободена доставка е прехвърлянето на правото на собственост върху земя, учредяването или прехвърлянето на ограничени вещни права върху земя, както и отдаването им под наем или аренда. По силата на чл. 45, ал. 5 от ЗДДС, алинея 1 не се прилага по отношение на: 3. прехвърлянето на право на собственост или други вещни права, както и отдаването под наем от къмпинги, караванни паркове, ваканционни лагери, паркингови площи и други подобни. С оглед на горното правилно е прието от органите по приходите, че паркинговите площи не попадат в обхвата на освободените доставки и за предоставянето им под наем се дължи ДДС. Съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена. Жалбоподателят не е представил договор, от който да се установи дали в договорената цена е включен ДДС или не, поради което тази разпоредба е неприложима и законосъобразно с РА е начислен ДДС върху данъчната основа по фактурите с предмет – наем на паркоместа.

Правилно е РА и по отношение на начисления данък върху сумата от 160000 лв., явяващи се разлика между данните по СД по ЗДДС и отчетените приходи по ОПР за 2019 г.

Жалбоподателят не е представил никакви доказателства, нито в хода на ревизионното производство нито в съдебното такова, от които да се установи, че тези приходи са във връзка с необлагаеми доставки, а и не излага такива твърдения. С оглед факта, че за пръв път приходът от услуга е отразен на 31.01.2019 г. и поради липсата на други доказателства, правилно е прието, че на същата дата е възникнало данъчното събитие по доставката и следва да се начисли ДДС.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя и относно начисленият ДДС в размер на 4 020.00 лв. на основание чл. 6, ал. 3 от ЗДДС.

В хода на ревизията е установено безспорно, че с Анекс №3/17.12.2019 г. към Договор за финансов лизинг на недвижими имоти от 30.11.2016 г., сключен между „ТОКУДА БАНК“ АД - лизингодател, „ПЕРЛА ПАРК“ ООД - лизингополучател и В. С. Ж. - солидарен длъжник, страните се съгласяват лизингополучателят да закупи трансформатор, модел ТМ630/20 №[ЕГН] при условията на сключен между „ПЕРЛА ПАРК“ ООД и „АЛФА ОМЕГА ДИЗАЙН“ ЕООД Договор за доставка и монтаж от 15.11.2019 г. Всички разходи за демонтажа и превоза на стария демонтиран трансформатор, както и по придобиването,

доставката и монтажа на новозакупения трансформатор, и всички други съпътстващи тази замяна разходи са изцяло и за сметка на лизингополучателя, който няма никакви финансови или други искания към лизингодателя. Извършената замяна на повредения трансформатор с нов е приета без възражение от страните, като новомонтирания трансформатор се счита за част от лизинговия обект и принадлежи на лизингодателя, без същия да дължи за него каквото и да е заплащане и/или възстановяване на платени суми.

В анекса е посочено още, че новомонтираният трансформатор е неразделна и неделима част/елемент от функционална съвкупност на електрическа инсталация на лизинговия обект, която го прави годен за ползване по предназначение и ще бъде прехвърлен на лизингополучателя, заедно с лизинговия обект при изпълнение на условията по Договора за финансов лизинг от 30.11.2016 г. Също така в случай, че лизингополучателят откаже да придобие лизинговия обект или възникне задължение да върне държането на лизинговия обект на лизингодателя, лизингополучателят следва да върне държането на лизинговия обект на лизингодателя заедно с новомонтирания трансформатор. Съгласно договореното между страните, новозакупеният трансформатор е част от лизинговия обект и дори след отказ на лизингополучателя да придобие лизинговия обект, същият остава собственост на лизингополучателя. За покупката на трансформатора ревизираното лице е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 020,00 лв. по фактура №265/18.11.2019 г., издадена от „АЛФА ОМЕГА ДИЗАЙН“ ЕООД.

С оглед на горното правилно е прието от органите по приходите, че е налице безвъзмездно прехвърляне на трансформатора, за чието придобиване е приспаднал данъчен кредит изцяло. По силата на чл. 25, ал. 3 освен в случаите по ал. 2, данъчното събитие възниква на датата на фактическото предоставяне на стоката по чл. 6, ал. 2 с изключение на случаите по ал. 9. На основание чл. 117, ал. 1, т. 3, протокол се издава задължително в случаите на доставки по чл. 6, ал. 3. Тоест, „ПЕРЛА ПАРК“ ООД е следвало да състави протокол по реда на чл. 117, с който да начисли ДДС в размер на 4 020,00 лв., което не е сторено от жалбоподателя. Доказателства които да опровергаят изводите на органите по приходите не бяха представени в хода на съдебното производство.

3./ Относно извършеното преобразуване на финансовия резултат по ЗКПО за 2018, 2019 и 2020 г. , съдът намира следното:

Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения за услуги, без те да са реално осъществени. Именно такава е хипотезата, установена от органа по приходите относно начислените разходи по спорните фактури. Според чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Документалната обосновааност позволява да се фиксират точно мястото и времето на протичане на стопанските операции, както и лицата участвали в стопанските операции. Единствено обаче тяхното счетоводно отразяване, без да е доказано, че това е вследствие на реално осъществена доставка, не води до извод, че доставките са получени, съответно разходите са действително извършени.

В конкретният случай след като от жалбоподателя и от доставчиците не са представени документи обосноваващи категоричен извод за извършени реални доставки на стоки и

услуги, и след като фактурите не отразяват реално извършени стопански операции, то не е налице документална обоснованост по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО. Отчетените разходи се явяват недоказани с произтичащите от това материално правни последици, а именно коригиране на финансовия резултат с недоказаните разходи за целите на ЗКПО. С оглед на горното правилно на основание чл.26, т.2, вр.счл.10, ал.1 от ЗКПО, вр. с чл.16, ал.2, т.4 от ЗКПО, органите по приходите са увеличили счетоводния финансов резултат за 2019 г. и 2018 г. с разходите които не са документално обосновани по смисъла на ЗКПО.

Правилен и законосъобразен е акта и в частта на извършеното увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството в 2020 г. със сумата в размер на 6 066.40 лв., представляваща непризнати разходи за амортизации. Видно от представените доказателства по делото с Анекс №7/07.07.2020 г. към Договор за финансов лизинг на недвижими имоти от 30.11.2016 г., сключен между „ТОКУДА БАНК“ АД - лизингодател, „ПЕРЛА ПАРК“ ООД - лизингополучател, П. Л. Ж. - солидарен длъжник и В. С. Ж. - солидарен длъжник, се одобрява продажбата на сградата, която е част от лизинговия обект, за която има сключен предварителен договор от 26.06.2020 г. между „ТОКУДА БАНК“ АД, „АУЗИЛИУС“ ЕООД и „ПЕРЛА ПАРК“ ООД - лизингополучател и държател. Продажбата на имота е извършена с НА №166, рег. №2149 от 24.07.2020 г., съгласно който купувачът е заплатил на продавача сумата от 456 964,80 евро с включен ДДС /ДО 380 804 евро и ДДС 76 160,80 евро/. В м. 07.2020 г. „ПЕРЛА ПАРК“ ООД е направило сторнировъчно счетоводно записване - Дебит сметка 203 Сгради срещу кредит сметка 153 Задължения по лизинг, в размер на 380 804,00 лв., а не с действително получената от купувача сума в размер на 744 78789 лв. Тоест, отчетната стойност на сградата е намалена с 363 983,89 лв. по-малко, с оглед което за периода от м. 08 до м. м. 12.2020 г. неправомерно са начислени с 6 066,40 лв. повече разходи за амортизации.

Неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя и по отношение на извършеното увеличение на финансовия резултат за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. с разходите за лихви от прилагане на режима на слаба капитализация на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО. Слабо капитализирани по смисъла на ЗКПО са данъчните субекти, които са привлекли капитал, чийто размер превишава посоченият в чл. 43, ал. 6 ЗКПО. Регулация на слабата капитализация не се извършва, когато привлеченият капитал е по-малък или равен на трикратния размер на собствения капитал - чл. 43, ал. 6 от ЗКПО. В случая от жалбоподателя не са опровергани констатациите на органите по приходите, че дружеството с оглед данните публикувани в ТР отговаря на условията за регулиране на слаба капитализация по реда на чл. 43 от ЗКПО, както и че разходите за лихви на предприятието не следва да се признаят като разход за целите на данъчното облагане, а с тях следва да се увеличи счетоводно финансовият резултат.

Правилни са изводите на органите по приходите и относно приложението на чл.43, ал.4, т.1 от ЗКПО по отношение на жалбоподателя, с оглед съдържанието на представения в хода на ревизията от жалбоподателя Договор за финансов лизинг на недвижими имоти от 30.11.2016 г., сключен между „ТОКУДА БАНК“ АД - лизингодател, „ПЕРЛА ПАРК“ ООД - лизингополучател, П. Л. Ж. - солидарен длъжник и В. С. Ж. - солидарен длъжник.

Съгласно чл. 41 /1/ от посочения договор, солидарните длъжници, на основание чл. 101 и при условията на чл. 121 - 127 от *Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/* се задължават неотменно и безусловно да отговорят солидарно с Лизингополучателя

спрямо Лизингодателя за изпълнение на всички задължения на Лизингополучателя по настоящия договор така, както са уговорени от момента на възникването им, както и при тяхната евентуална промяна, до окончателното им погасяване, като се задължават при неспазване на условията на договора от Лизингополучателя, да изплатят задължението при същите условия. Солидарните длъжници отговарят за всички последици от неизпълнението на задълженията на Лизингополучателя. Съгласно разпоредбата на чл. 122 от ЗЗД, кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение от когото и да е от длъжниците, а по силата на чл. 123, ал. 1, изр. 1 от ЗЗД, изпълнението от страна на един солидарен длъжник освобождава всички съдлъжници. Видно от договореното от страните в договора солидарните длъжници са отговорни за цялото задължение на жалбоподателя при неизпълнение от негова страна и обстоятелството, че не са наименовани гарантите не изключва тяхната функция на гарантите за банката относно задълженията на жалбоподателя. Безспорно е установено и обстоятелството, че „ПЕРЛА 13“ ООД и П. Ж. и В. Ж. - солидарни длъжници, са свързани лица по смисъла на ДОПК, т.е. не може да се приеме, че за жалбоподателя е налице изключението по чл. 43, ал. 4 от ЗКПО, поради което правилно не са признати за данъчни цели лихвите по лизинговия договор, изчислени по формулата, визирана в чл. 43, ал. 1 от ЗКПО, с оглед на което правилно с РА е коригиран финансовия резултат на дружеството за данъчни периоди 2018 г., 2019 г. и 2020 г. в посока увеличение с лихвите по договора за лизинг.

С оглед на горното съдът намира, че обжалваният РА, в частта в която е потвърден и изменен с решението на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа/ в актуалната и редакция към момента на приключване на устните състезания/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 93135.00 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 8100.80 лв./ 4141.87 евро/

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Перла парк“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-22002222006816-091-001/12.07.2023г., издаден от органи походите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1502/23.10.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], с който на дружеството са установени допълнителни задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.м. 09, м. 11.2017 г., м. 04, м. 07, м. 09 и м. 12.2018 г., м. 01, м. 03, м. 09, м. 11 и м. 12.2019 г., м. 03, м. 06, м. 09 и м. 12.2020 г., общо в размер на 65771.46 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 27363.54 лв., както и е намалена

декларираната от дружеството данъчна загуба за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. по ЗКПО.

ОСЪЖДА „Перла парк“ ООД , ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. „Д.“, [улица], да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], сумата в размер на 4141.87 евро/ четири хиляди сто четиридесет и едно евро и осемдесет и седем цента, равностойни на 8100.80 лв./, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: